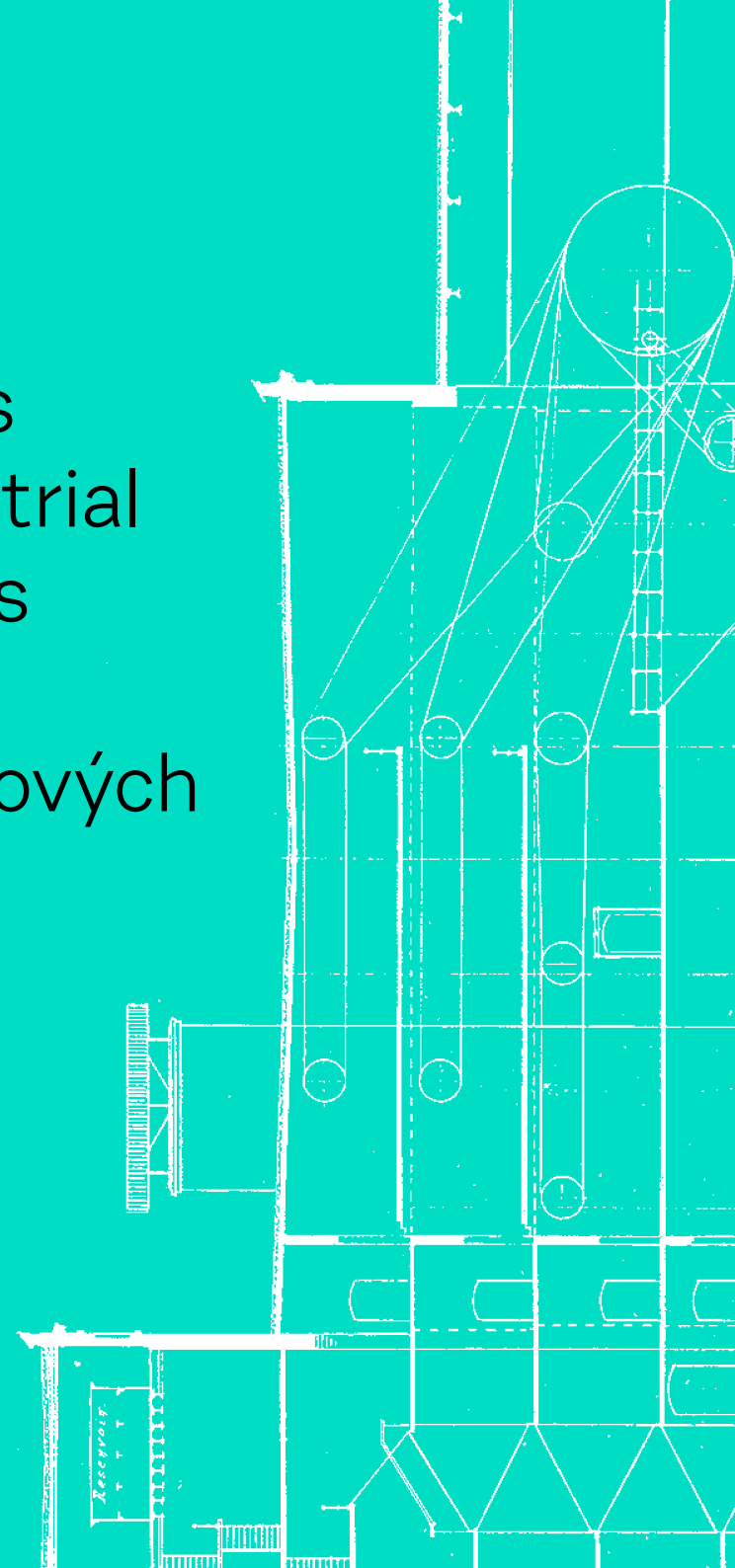

Creators of Industrial Buildings / Tvůrci průmyslových staveb

symposium organised by /
organizátoři symposia:
Lukáš Beran – Irena Lehkoživová

in cooperation with / spolupráce:
Benjamin Fagner, Jakub Potůček,
Petr Vorlík, Jan Zikmund
authors / autoři: Franziska Bollerey,
Axel Föhl, Michael Hanak, Paul Smith,
Martin Strakoš, Jindřich Vybíral,
Mark Watson
translation by / překlad: Jana Kinská,
Irena Lehkoživová
graphic design by / grafická úprava:
Jan Forejt (Formall)
tisk / printed by: Formall

acknowledgements / poděkování:
Jitka Jakubičková (Zauhlovačka)

published by / vydalo: © 2018
Czech Technical University in Prague,
Faculty of Architecture, Research
Centre for Industrial Heritage /
České vysoké učení technické
v Praze, Fakulta architektury,
Výzkumné centrum průmyslového
dědictví

ISBN 978-80-01-06492-4

vcpd.cvut.cz
industrialnitopografie.cz
zauhlovačka.cz

MINISTERSTVO
KULTURY

ICOMOS
international council on monuments and sites

The multidisciplinary off-site symposium surveys the general principles behind the emergence of industrial heritage, which are at the same time the basic principles of industrial civilisation—the rationalisation, specialisation, standardisation, and global transfer of experiences. It seeks to grasp industrial structures as complex, individual works, and to study their origin and authorship—the design work of mill architects, factory designers, construction companies and “büros”.

/ Mezioborové výjezdní sympozium sleduje obecné principy vzniku staveb průmyslového dědictví, které jsou zároveň základními principy průmyslové civilizace – racionalizaci navrhování a provádění, tvůrčí specializaci, typizaci a globální transfer zkušeností. Pojímá je jako komplexní, individuální díla, a sleduje především proces jejich návrhu, původ či autorství – práci architektů a inženýrů, projekčních kanceláří a stavebních firem.

Held by the Research Centre for Industrial Heritage of the Faculty of Architecture at the Czech Technical University in Prague in the cooperation with the Czech National Committee of ICOMOS within the project *Industrial Architecture: Monuments of Industrial Heritage as Technical-Architectural Works and as the Identity of a Place*, supported by the Applied Research and Development of National and Cultural Identity Programme (NAKI II) of the Ministry of Culture of the Czech Republic

/ Pořádá Výzkumné centrum průmyslového dědictví Fakulty architektury ČVUT ve spolupráci s Pracovní skupinou pro průmyslové dědictví Českého národního komitétu ICOMOS jako součást projektu *Industriální architektura: Památka průmyslového dědictví jako technicko-architektonické dílo a jako identita místa*, podpořeného v programu aplikovaného výzkumu a vývoje národní a kulturní identity (NAKI II) Ministerstva kultury České republiky

Programme / Program

Speakers / Přednášející

Programme / Program

AXEL FÖHL was a scientific researcher for the Industrial Heritage at the State Office for Historic Monuments North Rhine-Westphalia from 1974 to 2012. Since 1991 he has been an all-German speaker for the Preservation of Industrial Monuments for Vereinigung der Landesdenkmalpfleger in Germany (German Association of State Officials for Historic Monuments). He was a lecturer at the Brunswick University of Technology and Delft University of Technology, since 2009 he has lectured at the post-graduate Donau Universität Krems, Austria. He is a member of the Editorial Board of the *Industrial Archaeology Review* (GB), Scientific Committee of *Cuaderno de Notas* (Madrid), Industrial Heritage Commission of the Directorate General of The National Heritage Institute in Prague. His publication include e.g. *Technische Denkmale im Rheinland* (1976), *Sterbende Zechen* (1983), *Bahnhöfe* (1984), *Die Industriegeschichte des Wassers* (1985), *Die Industriegeschichte des Textils* (1988), *Bauten der Industrie und Technik* (1992 and 1996), *Bauten der Industrie und Technik in Nordrhein-Westfalen* (2000), and *Architekturführer Ruhrgebiet: 2010 Cultural Capital of Europe* (2010).

/ Axel Föhl v letech 1974–2012 pracoval jako vědecký pracovník pro průmyslové dědictví Státního úřadu pro historické památky Severního Porýní-Vestfálska. Od roku 1991 je celoněmeckým mluvčím pro ochranu průmyslových památek Spolku zemských památkářů v Německu. Přednášel na Technické univerzitě v Brunšviku a v Delftu, od roku 2009 přednáší na postgraduální Donau Universität v rakouské Kremži. Je členem redakční rady *Industrial Archaeology Review* (GB), vědeckého výboru časopisu *Cuaderno de Notas* (Madrid) a komise pro průmyslové dědictví generálního ředitelství Národního památkového

ústavu v Praze. Mezi jeho publikace patří např. *Technische Denkmale im Rheinland* (1976), *Sterbende Zechen* (1983), *Bahnhöfe* (1984), *Die Industriegeschichte des Wassers* (1985), *Die Industriegeschichte des Textils* (1988), *Bauten der Industrie und Technik* (1992 a 1996), *Bauten der Industrie und Technik in Nordrhein-Westfalen* (2000) a *Architekturführer Ruhrgebiet: 2010 Kulturní město Evropy* (2010).

Industrial Development and Modern Architecture—250 Years

of Close Connections: From very early on, there has been a very close connection between industrial activities and progress in constructional and architectural developments. The late eighteenth-century innovations in the construction of factories laid the fundament for a progressive application of iron and steel which resulted finally in the high-rise skyscrapers of the twentieth century. The stress on functional design, characteristic for industrial architecture, turned out to be a forerunner of the twentieth-century modernity of the international style. Many renowned architects got involved in the planning of industrial architecture such as Walter Gropius, Ludwig Mies van der Rohe or Herman Muthesius. The German journal *Der Industriebau*, founded in 1910, furthered this development forcefully.

/ Průmyslový vývoj a moderní architektura – 250 let

úzkého spojení: Již od nejranějšího období je průmyslová činnost velmi těsně spojena s pokrokem na konstrukčním a architektonickém poli. Inovace v konstrukci továren konce 18. století položily základ pro progresivní užití železa a oceli, které vyústilo ve stavbu mrakodrapů 20. století. Důraz na funkční návrh, charakteristický pro průmyslovou

architekturu, se stal předchůdcem modernity mezinárodního stylu 20. století. Mnoho renomovaných architektů, jako Walter Gropius, Ludwig Mies van der Rohe nebo Herman Muthesius, se zapojilo do plánování průmyslové architektury. Německý časopis *Der Industriebau*, založený v roce 1910, tento vývoj mocně podpořil.

MARK WATSON is in the Conservation Directorate, Industrial Heritage team within the Historic Environment Scotland. He is a UK national representative for TICCIH: The International Committee for the Conservation of the Industrial Heritage, convenor of IHBC (Institute of Historic Building Conservation) Scotland, and a historian interested in place, regeneration, world heritage, European and Scottish industrial heritage.

/ Mark Watson pracuje na ředitelství ochrany Historic Environment Scotland (Historické prostředí Skotska) v týmu věnujícímu se průmyslovému dědictví. Je národním zástupcem Velké Británie při organizaci TICCIH: Mezinárodní komise pro ochranu průmyslového dědictví, komisařem skotského Úřadu pro zachování historických budov. Jako historik se zabývá tématem místa, regenerace, světového dědictví, evropského a skotského průmyslového dědictví.

Fabric, Form and Function: Modernism has its roots in the functional tradition embodied, almost unnoticed and disregarded, at many early industrial buildings. This was recognised by architectural writer J. M. Richards, who wished to downplay the novelty of modernism. Form follows function, of course, but does this surround a designer with red lines never to be crossed, or does functionalism liberate a designer from the strait jacket of current architectural style? And was

Programme / Program

that designer an engineer or an architect? British textile mills will be discussed and designers identified.

/ **Materiál, forma a funkce:** Modernismus má své kořeny v účelném stylu (*functional tradition*), ztělesněném, téměř nerozeznaném a přehlíženém v mnoha raných průmyslových stavbách. Upozornil na něj architektonický publicista J. M. Richards, který se tak pokoušel zpochybnit novost modernismu. Samozřejmě, že forma sleduje funkci, ale znamená to snad, že projektant je omezen červenou linkou, kterou nesmí překročit? Osvobodil funkcionalismus projektanta ze svěřací kazajky dobového architektonického stylu? A byl tento projektant inženýrem, nebo architektem? Přednáška bude věnována britským textilním továrnám a identifikuje jejich projektanty.

MICHAEL HANAK, a Zürich-based freelance historian of art and architecture, studied art history, cinema studies and media at the University of Zürich. He mainly focuses on post-19th century architecture and related preservation, publishing works in these fields. He has also curated several exhibitions and worked as a university teacher. Since 1990 he has collaborated on multiple projects of the Institute for the History and Theory of the Architecture (gta), ETH, Zürich, the last contribution being a publication on the architect Jacques Schader in 2014–2017. Since 2010 he has been a member and since 2016 the president of the Preservation Commission of the Canton of Zürich.

/ Michael Hanak, historik umění a architektury z Curychu, studoval dějiny umění, filmovou vědu a publicistiku na Univerzitě v Curychu. Na volné noze se věnuje se zejména architektuře od konce 19. století a s ní související

památkové péči a publikuje práce k tomuto tématu. Připravil rovněž několik výstav, věnoval se pedagogické činnosti. Od roku 1990 opakovaně spolupracuje na projektech Institutu dějin a teorie architektury (gta) na ETH v Curychu, naposledy v letech 2014–2017 na monografii architekta Jacquese Schadera. Od roku 2010 je členem a od 2016 prezidentem Komise pro památkovou péči kantonu Curych.

Prototype Innovations in Industrial Construction: Case of Carl Arnold Séquin-Bronner: The Swiss engineer Carl Arnold Séquin-Bronner (1845–1899) created for himself the position of an industrial architect, switching from selling textile machines to actually building factories that contain them. His *Office for Modern Factory Construction*, established in Rüti (located in the canton of Zürich) in 1879 with bureaus opened in Vienna and Prague later, designed more than 250 factories and sites for a number of big industrial enterprises throughout Europe and Russia. He invented his own solution of flooring and rooflights. Using a regular ground plan raster and standardized construction elements, he contributed to rationalization and industrialization of civil engineering. His own type of weaving shed with raised transverse rooflights, basically extendible to all sides without limits, developed a new typological type of industrial building, providing a brand new conception of space, and made a major contribution to the modernization of architecture. Even though some of his buildings have become quite famous, Séquin himself remained unknown to most and his importance for the history of architecture has not been fully covered. In addition, more and more of his buildings—important industrial monuments—have disappeared in the recent years.

Programme / Program

/ Prototypové inovace v průmyslové výstavbě: Případ Carl Arnold Séquin-Bronner: Švýcarský inženýr Carl Arnold Séquin-Bronner (1845–1899) si sám dobyl pozici průmyslového architekta – od prodeje textilních strojů přešel ke stavbám továren jimi vybaveným. Jeho *Kancelář pro moderní výstavbu továren*, otevřená v roce 1879 v Rüti (kanton Curych), později s pobočkami ve Vídni a Praze, navrhla více než 250 továren a areálů pro mnoho velkých průmyslových podniků po celé Evropě a v Rusku. Vynalezl vlastní řešení podlahové krytiny a horního osvětlení. Pravidelným půdorysným rastrem a standardizací stavebních prvků přispěl k racionalizaci a zprůmyslnění stavebnictví. Jeho typ šedového sálu se sedlovými světlíky, který je v zásadě bez omezení rozšiřitelný do všech stran, rozvinul nový typologický druh průmyslové stavby, přinášející zcela novou koncepci prostoru a výrazně přispěl k modernizaci architektury. Přestože jsou některé z jeho staveb velmi známé, o Séquinovi samotném se toho všeobecně příliš neví a jeho význam v dějinách architektury nebyl stále zcela prozkoumán. V posledních letech navíc mizí stále více jeho staveb – významných průmyslových památek.

PAUL SMITH is a historian, trained at the University of Cambridge where his PhD thesis was on the history of the Second French Republic. From 1986 to 2017 (when he retired), he worked at the heritage directorate at the French Ministry of Culture, with special responsibility for industrial heritage and the heritage of transport. He is on the board of the CILAC, the French industrial heritage association and is also a member of TICCIH. He has published numerous articles

on themes related to industrial architecture and the industrial heritage. In 2012, with Jean-François Belhoste, he published *Architectures et paysages de l'industrie: L'invention d'un patrimoine* (La Martinière).

/ Paul Smith je historik, který studoval na univerzitě v Cambridgi, kde obhájil doktorskou práci o Druhé francouzské republice. Od roku 1986 do roku 2017 (kdy odešel do důchodu) pracoval pro památkové ředitelství francouzského ministerstva kultury, kde měl na starost především dědictví průmyslu a dopravy. Je členem představenstva CILAC, francouzského sdružení průmyslového dědictví, a rovněž členem TICCIH. Publikoval řadu článků o tématech týkajících se průmyslové architektury a průmyslového dědictví. V roce 2012 – spolu s Jean-Françoisem Belhostem – vydal v nakladatelství La Martinière knihu *Architectures et paysages de l'industrie: L'invention d'un patrimoine*.

What's So Special about the Heritage of Industrial

Architecture in France? Several features characterise the architecture of industrial production in France and distinguish many French buildings from those of other industrialised countries. One of the most striking of these features is the age of some of the country's industrial sites. Without necessarily going back to Gallo-Roman milling complexes of the second century AD, nor to twelfth-century Cistercian forges, the country has a remarkably rich collection of seventeenth- and eighteenth-century manufactories bearing witness to arms production and ship building during the *Ancien Régime*, to production in privileged luxury sectors such as woollen cloth, tapestry, glass, paper or porcelain or to

Programme / Program

the production of taxed products like salt and tobacco. During the nineteenth century, with its multi-storey steam-powered mills and its single-storey weaving sheds covered in north-lit roofing, the architecture of industry in France generally resembled the industrial architecture of Great Britain and other European countries in the process of industrialisation. Several nineteenth-century French factories stand out, however, for their spectacular architecture, often in the service of luxury products like chocolate or champagne. At the same time the lasting importance of water power means that many small-scale industrial workshops still survive throughout the French country side. During the twentieth century, industrial architecture in France is characterised by its precocious adoption of new building materials such as reinforced concrete or pre-stressed concrete. This architectural overview will conclude with a brief look of the different approaches, in France, to the conversion of redundant industrial buildings to new non-industrial uses.

/ Co je tak zvláštního na dědictví průmyslové architektury

ve Francii? Architekturu průmyslové výroby ve Francii charakterizuje několik rysů, jimiž se mnoho francouzských staveb odlišuje od těch v jiných průmyslových zemích. Jedním z nejmarkantnějších rysů je stáří některých průmyslových areálů. Aniž bychom se museli ohlížet ke galsko-románským mlýnským souborům 2. století či k cisterciáckým kovárnám 12. století, Francie má pozoruhodně bohatou kolekci manufaktur 17. a 18. století. Svědčí o zbrojní výrobě a výstavbě lodí v období *Ancien régime*, o výrobě výsadního luxusního zboží (vlněných látek, tapisérií, skla, papíru, porcelánu) nebo zdaněných produktů (soli a tabáku). Během 19. století architektura

Programme / Program

průmyslu ve Francii parou poháněnými vícepodlažními továrnami a tkalcovskými sály se šedovými světlíky připomínala průmyslovou architekturu Velké Británie a dalších evropských zemí v procesu industrializace. Několik francouzských továren 19. století pro výrobu přepychových výrobků, jako je čokoláda nebo šampaňské, se však vyznačuje velkolepou architekturou. Díky trvalému významu vodní síly zároveň stále po celém francouzském venkově přežívá mnoho malých průmyslových dílen. V průběhu 20. století se průmyslová architektura ve Francii vyznačovala časným využitím nových stavebních materiálů, jako byl železobeton nebo předpjatý beton. Architektonický přehled uzavře krátký pohled na různé francouzské přístupy k přeměně již nepotřebných průmyslových staveb pro nové, neprůmyslové využití.

FRANZISKA BOLLEREY, Prof. Dr. emerita, of History of Architecture and Urbanism, TU Delft, is head of the Institute of History of Art, Architecture and Urbanism—IHAAU. Her special fields of interest are utopian concepts, metropolises, and the 1920s. Together with Christoph Grafe, she is the editor of the magazine *Eselsohren*. She has been a visiting professor and researcher at various universities worldwide. She has published numerous books. Bollerey was, amongst other memberships in international boards and committees, until the end of 2013 head of the Bauhaus Scientific Advisory Board of the Bauhaus Foundation Dessau.

/ Franziska Bollerey, emeritní profesorka dějin architektury a urbanismu na Technické univerzitě v Delftu zde vede Institut dějin umění, architektury a urbanismu (IHAAU). Mezi oblasti jejího zájmu patří utopické koncepce,

metropole a dvacátá léta. Společně s Christophem Grafem je editorkou časopisu *Eselsohren*. Působí jako hostující pedagožka a výzkumná pracovnice na různých univerzitách po celém světě. Publikovala několik knih. Kromě členství v řadě mezinárodní rad a výborů vedla do konce roku 2013 Vědecký poradní výbor Nadace Bauhaus v Dessau.

Avant-garde in Image and Architecture: The interest in industrial architecture was inherent to the ideology of functional architecture. Its most famous protagonists—Walter Gropius, Le Corbusier, and Erich Mendelsohn, among others—, saw in the constructive and functional design necessities of industrial buildings a purification of the architectural language. In *Vers une architecture* Le Corbusier comments: “Primary forms are beautiful forms because they are clearly legible. The architects of today no longer make simple forms.” This interest into the primary language of industrial goes back to the year 1910, when Gropius and the maecenas and industrialist Karl Ernst Osthaus promoted industrial architecture in exhibitions and publications, as for example for the German Werkbund in 1913 and 1914. It was by means of photography that this promotion was possible and it paved the way to the acceptance of this new kind of building typology. Within the frame of the so-called “International Style”—inclusive industrial buildings—avant-garde architecture and photography amalgamated to a powerful medium.

/ **Avantgarda v obraze a architektuře:** Zájem o průmyslovou architekturu byl vlastní teorií funkcionalistické architektury. Její nejslavnější protagonisté, mezi jinými Walter Gropius, Le Corbusier či Erich Mendelsohn, viděli v konstrukčních

Programme / Program

a funkčních nezbytnostech návrhů průmyslových staveb očištění architektonického jazyka. V knize *Za novou architekturu*, Le Corbusier poznamenává: „*Geometrická tělesa jsou krásná, protože se jasně čtou. Dnešní architekti už nevytvářejí prosté tvary.*“ Tento zájem o primární jazyk staveb se datuje do roku 1910, kdy Gropius a mecenáš a průmyslník Karl Ernst Osthaus propagovali průmyslovou architekturu na výstavách a v publikacích, jak je tomu například u německého Werkbundu v letech 1913 a 1914. Tato propagace byla umožněna technikou fotografie a vydláždila cestu k přijetí této nové stavební typologie. V rámci tzv. mezinárodního stylu – včetně průmyslových budov – avantgardní architektura a fotografie splynuly v jedno mocné médium.

MARTIN STRAKOŠ graduated from the Faculty of Philosophy at the Palacky University in Olomouc and started working at the Heritage Institute in his hometown of Ostrava in 1997. Now it is the National Heritage Institute. He is interested in 19th and 20th century architecture and preservation of monuments. He is the author of many publications on post-1945 architecture: *New Ostrava and its satellites* (2010), *Cultural houses in the Ostrava region* (2012), *After Sorela Brussels, Metal, Glass, Structures and Concrete* (2014) or, with co-workers, of the book *Ostrava-Vítkovice Train Station. History—architecture—conservation potential* (2017).

/ Martin Strakoš po studiu historie, bohemistiky a dějin umění na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci nastoupil v roce 1997 na Památkový ústav v rodné Ostravě, v jehož nástupci, Národním památkovém ústavu, působí dodnes. Zabývá se architekturou

19. a 20. století a památkovou péčí. Je autorem řady publikací o architektuře po roce 1945: *Nová Ostrava a její satelity* (2010), *Kulturní domy na Ostravsku* (2012), *Po sorele brusel, kov, sklo, struktury a beton* (2014) nebo se spolupracovníky *Nádraží Ostrava-Vítkovice. Historie – architektura – památkový potenciál* (2017).

Bohumil Hypšman: Architect “in the service of Libuše” in the world of industry: In his work, Prague architect Bohumil Hypšman (1878–1961), the disciple of prof. Otto Wagner, began to devote himself to the architecture of industrial sites. It was not only his personal interest, but the logical outcome of the process of emancipation of the Czech middle classes in the context of the Central European society. Hypšman was a typical representative of an architect with close ideological links to the environment of his clients. He soon took on tasks related to designing the dominant of the new industrial periphery, the most important of which were steam mills, factories of the engineering, power plants and chemical factories. He applied new technical knowledge and new ideas from modern architecture. The presentation deals with the architectural design strategy in relation to the client environment as well as the economic emancipation of the Czech society.

/ **Bohumil Hypšman. Architekt „ve službě Libušině“ ve světě průmyslu:** Ve své tvorbě se pražský architekt Bohumil Hypšman (1878–1961), žák prof. Otto Wagnera, záhy začal věnovat architektuře průmyslových areálů. Nebyl to jen jeho osobní zájem, nýbrž logické vyústění procesu emancipace českých středních vrstev v kontextu středoevropské společnosti. Hypšman byl typickým

představitelem architekta s úzkými ideovými vazbami na prostředí svých klientů. Záhy se tak ujal úkolů, týkajících se projektování dominant nové periferie, z nichž nejvýznamnější byly parní mlýny, továrny zpracovatelského či strojírenského průmyslu, elektrárny a chemické továrny. V nich uplatňoval nové technické poznatky i poučení architekturou moderny až po meziválečný prefunkcionalismus. Příspěvek se týká strategie architektonické tvorby ve vztahu k prostředí klientů i k hospodářské emancipaci české společnosti.

JINDŘICH VYBÍRAL graduated from Czech studies, history and history of art at universities in Ostrava, Brno and London. He worked at the National Gallery in Prague, since 1996 he has been a lecturer at the Academy of Arts, Architecture and Design. In 2018, the publishing house Birkhäuser published his monograph *Leopold Bauer. Häretiker der modernen Architektur*.

/ Profesor Jindřich Vybíral vystudoval bohemistiku, historii a dějiny umění na univerzitách v Ostravě, Brně a Londýně. Působil v Národní galerii v Praze a od roku 1996 přednáší na Vysoké škole uměleckoprůmyslové. V roce 2018 vydalo nakladatelství Birkhäuser jeho monografii *Leopold Bauer. Häretiker der modernen Architektur*.

Industrial architecture of Leopold Bauer: This paper deals with the projects of the industrial buildings that the prominent Viennese architect Leopold Bauer (1872–1938) designed for Willy Ginzkey, a leading manufacturer of carpets and blankets in the town of Maffersdorf (Vratislavice) near Reichenberg (today Liberec), for the concern Ricola

Programme / Program

and other companies in various parts of Central Europe. In these works Bauer applied the tectonic and rhythmic principles of the classical tradition, whose timeless validity he defended also in “high” architecture. He viewed the factory as a temple of modern times, containing all the main attributes of a monumental building. He did not seek to break the boundary between the spheres of profane and monumental tasks. Instead, Bauer strove to grant industrial architecture an aura of ceremony to confirm his beliefs about the artistic character of the architectural profession and the lasting value of its production. Historicism and enthusiasm for technological utopia were complementary elements of his thinking.

/ **Průmyslová architektura Leopolda Bauera:** Příspěvek se zabývá projekty průmyslových staveb, které prominentní vídeňský architekt Leopold Bauer (1872–1938) po první světové válce vytvářel pro Willy Ginzkeyho, proslulého výrobce koberců a příkrývek ve Vratislavicích u Liberce, pro koncern Ricola a další podniky na různých místech střední Evropy. Bauer v těchto dílech uplatňoval tektonické a rytmické principy klasicistní tradice, jejichž nadčasovou platnost obhajoval také ve „vysoké“ architektuře. Továrna pro něj představovala chrám moderní doby, vybavený hlavními atributy monumentální stavby. Neusiloval o zrušení hranice mezi sférou profánních a monumentálních úloh. Industriální architekturu vybavil slavnostní aurou, aby tak potvrdil své přesvědčení o umělecké povaze architektonické profese a trvalé hodnotě jejich produktů. Historismus a nadšení pro technickou utopii přitom představovaly komplementární složky jeho uvažování.

Programme / Program

LUKÁŠ BERAN studied art history at the university of Olomouc and industrial heritage at the Czech Technical University in Prague. Since 2005 he has worked for the Research Centre for Industrial Heritage at the Faculty of Architecture of the CTU in Prague and recently leads its research project *Industrial Architecture*. In 2016 he published a monography of a prominent Austro-Hungarian industrial architect: *Bruno Bauer a industriální architektura v českých zemích* (Bruno Bauer and the Industrial Architecture in the Czech Lands).

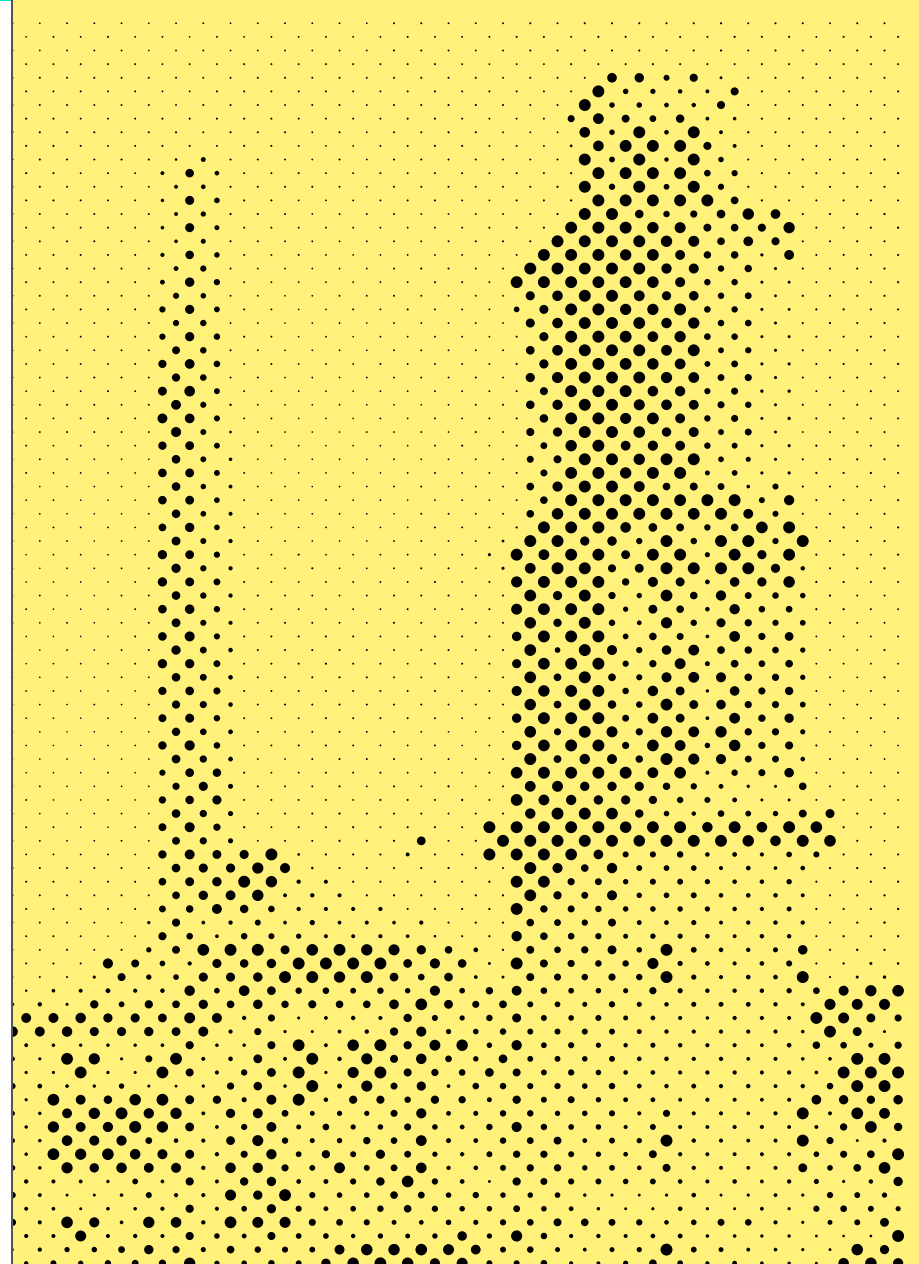
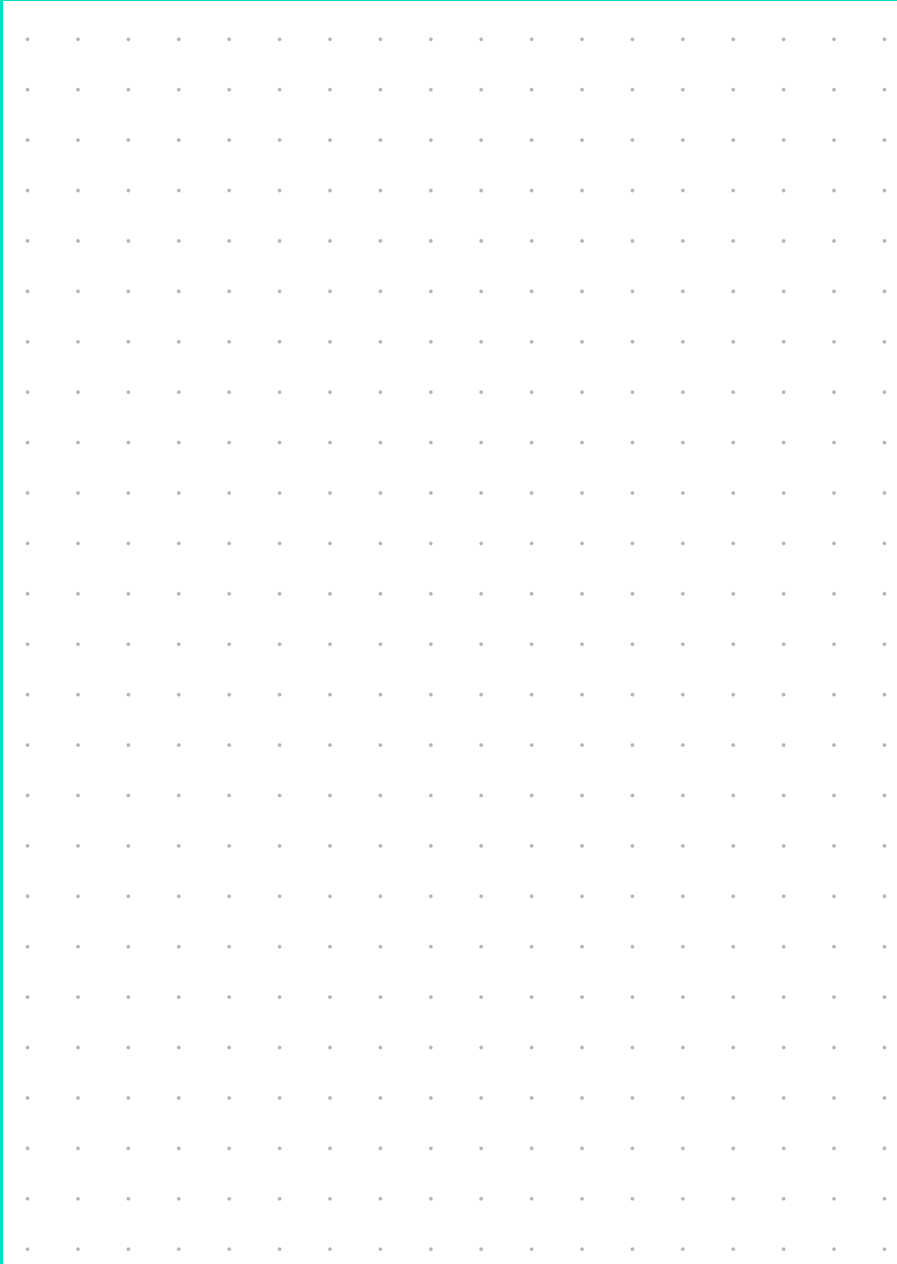
/ Lukáš Beran studoval dějiny umění na olomoucké univerzitě a průmyslové dědictví na pražském ČVUT. Od roku 2005 pracuje pro VCPD FA ČVUT, kde v současnosti vede výzkumný projekt *Průmyslová architektura*. V roce 2016 publikoval monografii předního rakousko-uherského průmyslového architekta, Bruna Bauera.

Notes
/ Poznámky

Programme
/ Program

A large grid of small dots on a white background, intended for writing or drawing. The grid is composed of 20 columns and 30 rows of dots, with a vertical line separating the left and right halves.

Programme
/ Program

26 September / 26. září 2018

- 09.00** departure from Prague / odjezd z Prahy, ulice Ke Štvanici,
→ 9F2P3CRQ+7G
- 10.30** Zauhlovačka, Liberec-Vratislavice nad Nisou, → 9F2QP3VP+4F
- 10.55** **LUKÁŠ BERAN**
Introduction / Úvodní slovo
- 11.00** **AXEL FÖHL**
Industrial Development and Modern Architecture—250 Years
of Close Connections / Průmyslový vývoj a moderní
architektura – 250 let úzkého spojení
- 11.30** **MARK WATSON**
Fabric, Form and Function / Materiál, forma a funkce
- 12.00** **MICHAEL HANAK**
Prototype Innovations in Industrial Construction: Case of Carl
Arnold Séquin-Bronner / Prototypové inovace v průmyslové
výstavbě: Příklad Carl Arnold Séquin-Bronner
- 12.30** **PAUL SMITH**
What's So Special about the Heritage of Industrial Architecture
in France? / Co je tak zvláštního na dědictví průmyslové
architektury ve Francii?
- 13.00–13.55** lunch / oběd
- 14.00** **FRANZISKA BOLLEREY**
Avant-garde in Image and Architecture / Avantgarda v obraze
a architektuře
- 14.30** **MARTIN STRAKOŠ**
Bohumil Hypšman: Architect “in the Service of Libuše” in the
World of Industry / Bohumil Hypšman: Architekt „ve službě
Libušině“ ve světě průmyslu
- 15.00** **JINDŘICH VYBÍRAL**
The Industrial Architecture of Leopold Bauer / Průmyslová
architektura Leopolda Bauera

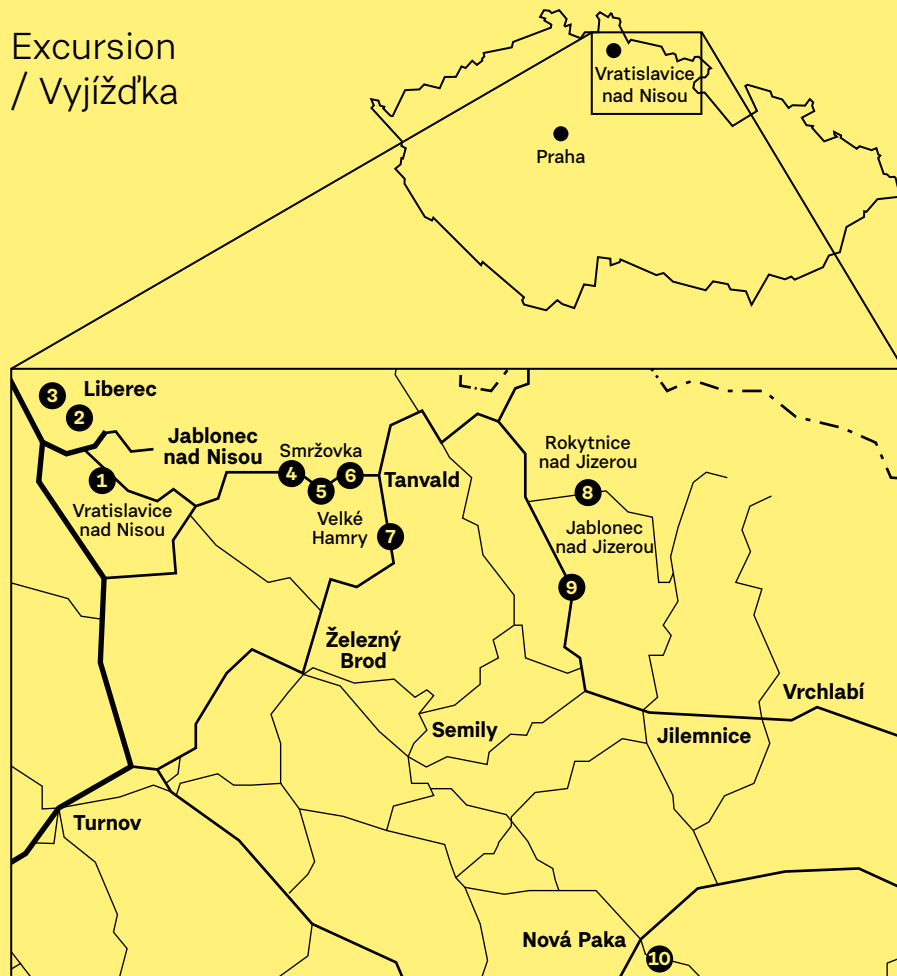
- 16.00** excursion, first day / vyjížďka, den první
→ Liberec-Vratislavice nad Nisou, steam power plant / parní
elektrárna Ignaz Ginzkey & Co. (Leopold Bauer, 1916)
→ Liberec-Vratislavice nad Nisou, brewery / pivovar Reichenberger
Bierbrauerei und Malzfabrik in Maffersdorf A. G. (Johann Philipp
Lipps, 1873)
- 18.00** UNI Hotel Liberec, Liberec I-Staré Město, Voroněžská 1329/13,
→ 9F2QQ3C6+RH

27 September / 27. září 2018

- 09.00** excursion, second day / vyjížďka, den druhý
→ Liberec-Perštýn, wool spinning mill / přádelna vlny Johann
Liebieg & Co. (Max Kühn – Heinrich Fanta, 1908)
→ Smržovka, cotton spinning mill no. IV / IV. přádelna bavlny
Johann Priebsch Erben (Carl Daut, 1895)
→ Smržovka, cotton spinning mill no. V / V. přádelna bavlny Johann
Priebsch Erben (Lossow & Kühne – Heinrich Perst, 1908)
→ Tanvald, cotton spinning mill no. II / II. přádelna bavlny
Tannwalder Baumwollspinnfabrik A. G. (Philipp Jakob
Manz, 1907)
→ Velké Hamry, cotton spinning mill / přádelna bavlny Johann
Liebieg & Co. (? , 1907)
→ Rokytnice nad Jizerou, cotton weaving mill / tkalcovna bavlny
Franz Haney (? , 1909)
→ Jablonec nad Jizerou-Hradsko, silk weaving mill / tkalcovna
hedvábí Herzfeld & Fischel (Josef Hajek, Arnold Stössl 1884,
1894, 1907, 1927)
→ Nová Paka, cotton spinning mill / přádelna bavlny Gustav
Schnabel (Séquin & Knobel, 1907)
- 19.00** expected return to Prague / předpokládaný návrat do Prahy

Schedule may be subject to change / Změna programu vyhrazena

Excursion / Vyjíždka

1 Liberec-Vratislavice nad Nisou
steam power plant / parní elektrárna
Ignaz Ginzkey & Co.

2 Liberec-Vratislavice nad Nisou
brewery / pivovar Reichenberger Bierbrauerei
und Malzfabrik in Maffersdorf A. G.

3 Liberec-Perštýn
wool spinning mill / přádelna vlny
Johann Liebieg & Co.

4 Smržovka
cotton spinning mill no. IV / IV. přádelna bavlny
Johann Priebsch Erben

5 Smržovka
cotton spinning mill no. V / V. přádelna bavlny
Johann Priebsch Erben

6 Tanvald
cotton spinning mill no. II / II. přádelna bavlny
Tannwalder Baumwollspinnfabrik A. G.

7 Velké Hamry
cotton spinning mill / přádelna bavlny
Johann Liebieg & Co.

8 Rokytnice nad Jizerou
cotton weaving mill / tkalcovna bavlny
Franz Haney

9 Jablonec nad Jizerou-Hradsko
silk weaving mill / tkalcovna hedvábí
Herzfeld & Fischel

10 Nová Paka
cotton spinning mill / přádelna bavlny
Gustav Schnabel

Project *Industrial Architecture: Monuments of Industrial Heritage as Technical-Architectural Works and as the Identity of a Place* (2016–2020) is a direct follow-up to the previous NAKI project *Industrial Topography* (2011–2014), and makes use of and expands on this database in a synthesising and evaluative study which provides a structured selection of exemplary monuments of industrial heritage and their characteristic situations, the outcome being a specialised map exhibitions and published monographs. The research is founded on understanding industrial buildings and complexes and on identifying general cultural values of such as well as heritage, which is essential for identifying the most appropriate conservationist and creative urbanist and architectural approaches to apply to the adapted re-use of individual sites. Investigators: Lukáš Beran, Jan Zikmund, Benjamin Fragner, Irena Lehkoživová, Jakub Potůček, Petr Vorlík and Magdalena Tayerlová.

/ Projekt *Industriální architektura: Památka průmyslového dědictví jako technicko-architektonické dílo a jako identita místa* (2016–2020) přímo navazuje na výsledky projektu NAKI *Industriální topografie ČR* (2011–2014), využívá a rozvíjí jeho databázi pro syntetizující a vyhodnocující výzkum, který poskytne strukturovaný výběr exemplárních památek průmyslového dědictví a jejich typických situací, a to v podobě specializované mapy s odborným obsahem, doprovázené výstavami a monografickými publikacemi. Vychází z interpretace průmyslových budov či jejich souborů a formuluje jejich obecně kulturní hodnoty, často vnitřně protikladné. Směřuje k nezbytnému nalezení jim odpovídajících, konzervačních a zároveň tvůrčích urbanistických a architektonických postupů při jejich novém využití. Řešitelé: Lukáš Beran, Jan Zikmund, Benjamin Fragner, Irena Lehkoživová, Jakub Potůček, Petr Vorlík a Magdalena Tayerlová.